

Betekenis kleuren

Turquoise: de tekst van de les

Geel: de teksten uit de cursus die extra aanvulling geven
Geen kleur: toelichting van Jan en Gertrude

Les 15

Mijn gedachten zijn beelden die ik heb gemaakt.

1.1. Juist doordat de gedachten die jij denkt te denken als beelden verschijnen, herken je ze niet als niets. 2Je denkt dat je ze denkt en dus denk je dat je ze ziet. 3Zo kwam jouw 'zien' tot stand. 4Dit is de functie die jij aan de ogen van je lichaam gegeven hebt. 5Dit is geen zien. 6Dit is beelden maken. 7Het neemt de plaats in van zien en vervangt visie door illusie.

Kort samengevat is de titel van deze les de kern van elk probleem dat we menen te ondervinden. Het is de les waar alle voorgaande lessen op aansturen. De hierop volgende lessen zullen jouw *zien* verfijnen tot ware visie. Toch hoef je niet te wachten want *werkelijk zien is onmiddellijk* en niet van tijd en middel afhankelijk. De *bereidheid* om **nu**, de inhoud van elke waarneming te onderkennen als een verhaal dat je gelooft maar tevens elk gevoel werkelijk te ervaren en *niet intellectueel weg te wuiven* als niet bestaand is de *enige voorwaarde*. Want je vind God niet door gevoelens te ontkennen en je af te sluiten maar juist door je te *openen* en je te laten raken. Intellectueel begrijpen is behulpzaam maar nog niet de werkelijke schat. Deze ligt onder alle gedachten, gevoelens wijzen je daarin de weg. Alles is liefde of een vervorming van liefde. Elke emotie komt jou vertellen wat jij over jezelf/liefde gelooft en door dat te mogen voelen en erkennen verdwijnt het verhaal en komt liefde in al zijn schittering tevoorschijn in alles wat je ziet. Dit is ware visie. Als God Liefde is moet dat erfahrbaar zijn en dusl voorbijgaan aan het intellect.

Het woord emotie houdt verband met het Franse *émouvoir* wat 'in beweging brengen' betekent (uit het latijn *emovere*) en kan je vertalen met het Nederlandse *in beroering brengen, bewegen of veranderen*. Emotie ofwel beroering is dus een teken dat jij iets over jezelf gelooft wat niet overeenstemt met wat eeuwig onveranderlijk is. In die zin biedt elke emotie een opening om van het veranderlijke naar het onveranderlijke te gaan: jouw ware onveranderlijke Zelf-Zijn wat voorafgaat aan elke beroering en elk verhaal. Want élk verhaal is het verleden, het is altijd gebaseerd op een aangeleerd geloof in labels. In tegenstelling tot veranderlijke emotie die altijd voortspuit uit een verhaal wat je gelooft is *ontroering* direct en verhaal-/loos. Het is in wezen de herkenning van ons onveranderlijke Liefde-Zijn Zelf. Het is *onmiddellijk* ook al hebben we de neiging om er achteraf een verklarend verhaal overheen te plakken.

We zijn er nu klaar voor om onder ogen te zien dat wijzelf (als denkgeest) een droomwens hebben gehad. In dat ene moment waarin we gehoor gaven aan deze wens om ons een wereld te verbeelden en speciale ervaringen te hebben leek tijd leek te ontstaan. Waar voorheen geen voorkeur of afkeur bestond bedachten we zo het fenomeen 'kiezen' in plaats van als tijdloze wezens thuis in God voor eeuwig Liefde zonder tegendeel uit te breiden en keuze-loos gelukkig te zijn.

Vanuit het krankzinnige idee om *wat anders* dan eenheid en liefde te ervaren, hebben we die eerste *ene* beeldgedachte als het ware 'in stukjes gehakt'. Net zoals een spelend kind dat blij is met een geschenk en in zijn verrukking hierover nog ándere mogelijkheden ziet. Niet ziende dat zijn ouders het beste al voor hem wilden zegt het 'ikke zelf doen'. Net zo hebben wij als de onschuldige Zoon met de kracht van God namen bedacht voor alles wat we wilden ervaren waardoor deze eerste waarneming explodeerde en uiteenspatte in miljoenen fragmenten. Zo kregen we een beeldenwereld die uit contrasten bestaat, een zogenaamde uiterlijke wereld in tegenstelling tot een binnenwereld. Een schijnbare privé binnenwereld vol tegengestelde gevoelens die door die uiterlijke wereld lijken te worden opgeroepen. Een wereld waarin de Jantjes slachtoffer zijn van de Katrijntjes en omgekeerd; dualiteit.

les 151.4. 4Je kunt slechts de oordelen van het ego geloven, die stuk voor stuk onjuist zijn. 5Het (ego de poppenspeler) richt je zintuigen zorgvuldig, om te bewijzen hoe zwak je bent, hoe hulpeloos en bang, hoe bezorgd om verdiende straf, hoe zwart van zonden, hoe beklagenswaardig in je schuld.

6. Hoor zijn stem niet. 2De getuigen die het (ego) zendt om jou te bewijzen dat zijn kwaad het jouwe is, zijn vals, en spreken met stelligheid over iets wat ze niet weten. 3Jij vertrouwt ze blind omdat je niet graag deel hebt aan de twijfels die hun heer niet geheel bedwingen kan. 4 Jij gelooft dat het twifelen aan zijn vazallen gelijkstaat aan het twifelen aan jezelf

Meestal zijn we ons er niet van bewust dat de wereld die we 'zien' onze gedachten uitbeeldt. We hebben juist het gevoel dat onze gedachten en emoties een reactie zijn op een onafhankelijk buiten ons bestaande wereld. Ook hebben we het gevoel dat we de wereld via onze zintuigen waarnemen en we nemen aan dat onze hersenen de prikkels verwerken die zo bij ons binnenkomen. Toch kan dit niet werkelijk het geval zijn omdat onze hersenen onderdeel zijn van de droom. Onze persoonlijkheid met lichaam is slechts een masker (persona) waarmee we onszelf voor de gek houden. Zoals we in de voorgaande lessen bespraken hangen wij als de poppen die we menen te zijn als het ware *aan de touwtjes van de poppenspeler* in onze denkgeest.

les 151. 2. Je schijnt niet te twifelen aan de wereld die jij ziet. 2Je trekt niet echt in twijfel wat jou via de ogen van het lichaam wordt getoond. { } 3. Hoe kun je oordelen? 2Jouw oordeel stoelt op dat waarvan je zintuigen getuigen. 3Toch was er nooit valser getuigenis. 4Maar hoe beoordeel je anders de wereld die jij ziet? 5Je hecht een aandoenlijk geloof aan wat jouw ogen en oren weergeven. 6Je meent dat je vingers de werkelijkheid betasten, en zich om de waarheid sluiten. 7Dit is een gewaarwording die je begrijpt en die jij voor werkelijker houdt dan dat waarvan de eeuwige Stem namens God Zelf getuigt.

LES 92.2. Je gelooft ook dat de hersenen van het lichaam kunnen denken. 2Als je ook maar iets van de aard van het denken begreep, zou je alleen maar kunnen lachen om dit waanzinnige idee. 3Het is net alsof je denkt dat jij de lucifer vasthoudt waarmee de zon ontstoken wordt en hem al zijn warmte wordt verschaft; of dat jij de wereld in je hand houdt, waarin ze veilig besloten ligt tot jij haar laat gaan. 4Toch is dit niet dwazer dan te geloven dat de ogen van het lichaam kunnen zien of dat de hersenen kunnen denken.

Het geloof dat jij een pop bent is een symptoom van niveau-verwarring. Jij bent niet *in* de droom maar juist *de dromer van de droom*. Het feit dat we ons deze hele wereld verbeeld/gedroomd hebben betekent dat we **niet die krachteloze poppen kunnen zijn**, voor eeuwig afhankelijk van ogenschijnlijke omstandigheden buiten ons. Als we, zoals de Cursus ons herhaaldelijk verzekert, *blijven zoals God ons geschapen heeft*, zijn we nog steeds schuldeloos maar **moeten we tevens wel enorm sterk zijn**. Naar Gods gelijkenis geschapen hebben we een *vrije wil* gekregen wat het vermogen tot scheppen *is*. Dit kunnen we niet verliezen.

T2.1.6 Geen enkel kind van God kan dit vermogen verliezen, omdat dit onlosmakelijk is verbonden met wat hij is, maar hij kan het wel oneigenlijk gebruiken door te projecteren.

Vrije wil moet wel onvoorwaardelijk zijn anders zou deze niet vrij zijn. Daarom kunnen we eenvoudigweg niet schuldig zijn wát we ook schijnen te doen. We gebruiken slechts wat God ons vrijelijk gegeven heeft zélf als we ons willen inbeelden dat we *niet vrij* zijn!

T 31.VI.4:3 *Jouw wil geschiede! 4In de Hemel als op aarde is dit voor eeuwig waar.* 5Het maakt niet uit waar jij gelooft dat je bent, noch wat jij denkt dat de waarheid omtrent jouzelf werkelijk moet zijn. **6Het maakt geen verschil waarnaar je kijkt, noch wat je verkiest te voelen, te denken of te wensen.** 7God Zelf heeft gezegd: 'Jouw wil geschiede.' 8En dienovereenkomstig geschiedt het je ook.

Maar dan is het essentieel om onszelf de volgende vraag te stellen:

T20. III. 4.. 2Bevalt jou wat jij hebt gemaakt? - een wereld van moord en aanval, waardoorheen jij je schuchter een weg baant door constante gevaren, alleen en angstig, hopend dat de dood in het beste geval nog een poosje wachten zal alvorens hij jou overvalt en jij verdwijnt.

Als het antwoord *nee* is, laat het dan duidelijk zijn dat we niet uit onze ingebeelde privé-gevangenis kunnen ontsnappen met behulp van hetzelfde mechanisme dat deze juist veroorzaakt heeft. Maar gelukkig:

2Als je zo blijft als God jou geschapen heeft, moet je wel sterk zijn én moet het licht wel in jou zijn. (les 94) dus moet er een uitgang zijn die voor jou te vinden is. Maar zolang we verdwaald en verdwaasd niet bereid zijn ons ego te ontslaan als raadgever zal dit niet lukken.

151.7. Toch moet je leren dat twijfelen aan hun bewijsmateriaal (=getuigen van het ego) de weg zal vrijmaken om jezelf te herkennen

{ } 2Hij (Stem namens God) zal jou niet zeggen dat je broeder beoordeeld moet worden naar wat jouw ogen in hem zien, de mond van zijn lichaam tot jouw oren spreekt, of de aanraking van jouw vingers over hem verteld. 3Hij schenkt geen aandacht aan zulke nietszeggende getuigen die slechts valse getuigenis afleggen over Gods Zoon

Meestal door ontelbare malen onze neus te stoten aan een wereld waarin we zoeken maar nooit vinden groeit de bereidheid om onze blik naar binnen te richten. Daar zal vanuit stilheid een andersoortige stem jou roepen. Je zal die herkennen juist omdat die oordeel-loos spreekt van wat jij werkelijk bent in tegenstelling tot de ego-stem. Hij kan tot je komen via spontaan bij je opkomende heldere gedachten waarvan jij *gewoon twijfel-loos weet* dat ze waar zijn en die jou onmiddellijk en onvoorwaardelijk vreugde geven. Of via symbolen die een andere betekenis voor jou krijgen dan voorheen onder het gezag van het ego. Een die niet aanvalt maar vredelievend werkelijk hoop geeft. Ook kan de stem tot je komen via een op het eerste gezicht gewone voorbijganger die plotseling voor jou 'zinvolle woorden' spreekt. Wanneer je bereid bent je blik naar binnen te richten zullen wonderen jouw deel zijn.

Je *hoeft niet* te wachten tot je door wanhoop gedreven niet anders meer kunt, je mag de uitnodiging *nu onmiddellijk* aanvaarden om de *verborgen schat onder water*; je *eigenste eigenheid* te ontdekken en zo jouw wereld te bevrijden van alles wat jij haar hebt toebedacht.

Zo ging en gaat dat bij ons, Jan en Gertrude en zo kwam ik Jan, Wolter tegen.

Wolter

P2.V.7. De waarheid zal tot ons komen **via iemand** die onze droom van ziekte schijnbaar deelt.

Ondanks verschillen in metaforen en taalgebruik onderwijst deze Cursus in Verzoening ons exact hetzelfde als wat ik Jan van mijn leermeester Wolter Keers leerde. Waarheid behoort niet exclusief toe aan speciale al dan niet non-dualistische stromingen en je kan deze letterlijk overal ontmoeten, op straat en in de supermarkt op de hoek. Genade is overal om ons heen als weerspiegeling van de diepste waarheid en zal herkend worden naar de mate dat je er rijp voor bent en ervoor openstaat want Liefde zal zich nooit opdringen. Ikzelf was wanhopig zoekende en vond *genade* in mijn ontmoeting met Wolter. Dank zij hem leerde ik non-verbaal, via stilheid de simpele innerlijke vrede en vreugde te koesteren en kon ik de lekkerheid ervaren die het delen hiervan met zich meebrengt.

Bij Wolter drong het glashelder tot me door dat de wereld, hij noch ikzelf als personen bestonden daar er niet werkelijk een *buiten-ons* bewezen kan worden; je kan je vinger niet uit! Alles wordt innerlijk ervaren, binnen ons gewaarzijn dus moet het *geluk wat we zoeken* óók daar te vinden zijn. En aangezien er dan geen werkelijke tweeheid bestaat, kan er ook *niet iets buiten onszelf* zijn wat deze wereld tevoorschijn getoverd heeft. Dat moeten wijzelf wel als *Kennendheid* 'gedaan' hebben.

Les 151.1. Niemand kan oordelen op grond van onvolledig bewijs. 2Zoiets is geen oordeel. 3Het is slechts een mening die op onwetendheid en twijfel berust.

T28.V.5.:3. want ogen en oren zijn zintuigen zonder zin, die alleen melden wat ze horen en zien, niet zij zijn het die horen of zien maar jij (als DenkGeest) Alles wat ogenschijnlijk buiten je ervaren wordt, ervaar je in werkelijkheid slechts in jezelf als **kennendheid** (DG) waarvan een deel als een poppenspeler d.m.v. projecties ofwel verbeelde gedachten afgescheidenheid dicteert.

We doen het dus zelf!

Wolter had me gewaarschuwd dat dit feit pas gezien kon worden als je er rijp voor bent. Een vaak woordloze hulpvraag die zich uitdrukt als een verlangen, soms geeneens als zodanig herkent, naar iets anders dan de wereld te bieden heeft. Hij drukte mij op het hart om het inzicht dat wij de wereld zelf gemaakt hebben niet van de toren te gaan blazen. En inderdaad na zijn dood bleek geen van mijn collega-leerlingen bij Wolter dit idee opgepakt te hebben en in geen van de gangbare non-dualistische systemen waar ik op dat moment weet van had werd het uitgedragen. Ook al had Wolter me ooit gerustgesteld door te zeggen dat er in waarheid voor je gezorgd wordt tóch leek ik er op dat moment alleen voor te staan.

Sinds mijn vroege jeugd ben ik in de ban van de avontuurlijke reizen van Odysseus. Op een gegeven moment 'klapte het verhaal open' en werd het me ineens helder dat het hier om een innerlijke reis gaat. En Wolter had gelijk, er werd voor me gezorgd want in de jaren na zijn heengaan werd de Odysseus mijn baken in nood. Het bleek een soort routeplanner voor mijn verdere innerlijke reis waarin alle wegen en valkuilen naar het terugvinden van het geluk in onszelf metaforisch uitgelegd worden. In mijn pogingen om het idee 'we maken het zelf' toch te kunnen delen, ben ik dit beeld van Odysseus als de held van de droom zowel als de dromer van het geheel gaan gebruiken. Ik probeerde *vrijers doden, ont-oorlogen* ofwel *ware vergeving* aan de man te brengen. Als *verhaal* vond het samen met mijn *stoelendans* wel gehoor maar slechts zeer weinigen waren bereid om ont-oorlogen in alle aspecten van het leven toe te passen. De bereidheid om totale verantwoordelijkheid te nemen door alles als jouw eigen projecties te zien. In mijn naïeve enthousiasme had ik dit werkelijk gehoopt en zelfs verwacht.

Pas in 2007, 23 jaar na het overlijden van Wolter, bracht Athene (=Heilige Geest) mij genade in de vorm van een Cursus in Wonderen.

Via het per vergissing bestelde boek *De Verdwijning van het Universum* kwam ik voor het eerst de term *ware vergeving* tegen. Zuinig Jantje 'moest' het boek lezen; zonde van het geld anders☺. Bovendien wist ik inmiddels uit ervaring dat iets niet zomaar in je leven opduikt, dat alles hulp symboliseert ook al snap je er nog niks van. Het is voor mij een prachtig symbool gebleken van *hoe je altijd geholpen wordt*. Zélf de minimale respons op de Odysseus was hulp. Ik raakte er nog meer van doordrongen dat *alles in mij* is.

De HG gebruikt elke ingang, wat dan ook. Hij kent ons verlangen naar God omdat hij onze Godsherinnering **is** en hij gebruikt al onze *persoonlijke* eigenschappen als *zijn* gereedschap om liefde te leren delen. Hij bepaalt hoe en wanneer, niet jij! Daarom is het belangrijk de moed niet op te geven zelfs wanneer je (Jan) de moed opgeeft. Zo gebruikte hij mijn zuinig jantje om mij de Cursus en *ware vergeving* te brengen. Het verheugde mij te ontdekken dat dit boek door miljoenen mensen wereldwijd werd bestudeerd. Die dus openstonden voor het idee van ware vergeving!

Ik probeerde dit voor leesblinde Jan ingewikkelde boek te lezen. Het was een jarenlange worsteling om me door het voor Jan moeilijke taalgebruik van het boek heen te worstelen. Tot ik tijdens het leren lezen zoveel vreugde van herkenning mocht ervaren dat ik inmiddels de Cursus met iedereen wil delen. Met allen die ervoor openstaan het geloof in privé denken te laten transformeren en het inzicht door oefening te laten rijpen dat de wereld die je ziet slechts gebaseerd is op het geloof van onware ofwel verleden-gedachten.

2. Dit inleidende idee over het proces van beelden maken dat jij zien noemt, zal niet veel betekenis voor je hebben. 2Je zult het gaan begrijpen als je lichtrandjes hebt gezien rond dezelfde vertrouwde voorwerpen die je nu ziet. 3Dat is het begin van ware visie. 4Je kunt er zeker van zijn dat ware visie spoedig zal volgen wanneer zich dit heeft voorgedaan.

Zoals met alle gewoontes die we willen veranderen valt en staat succes met de bereidheid tot oefenen. Het gaat niet om ingewikkeldheden:

Les 39.1. Net als het tekstboek waarvoor dit werkboek geschreven is zijn de ideeën die voor de oefeningen worden gebruikt HEEL eenvoudig. het gaat niet om intellectuele hoogstandjes of spelletjes logica. We houden ons bezig met het zeer voor de hand liggende (onze eigenste eigenheid), dat over het hoofd werd gezien in het waas van complexiteit waarin we denken dat we denken.

Voor pop jan of katrijntje kan de ego-weerstand bijvoorbeeld in de vorm van -ik denk toch echt zelf- gedachten als een persoonlijke trap onder de gordel voelen en extra schuld en angstgevoelens genereren. Het als *niet waar* te leren zien terwijl het wel als echt voelt, kan zeker in het begin veel verwarring geven. Het kan dan lijken alsof de lessen niet helpen en *het alleen maar erger maken*. Ook als je al meer geoefend bent en 'privé'-gedachten minder gelooft kan de waarheid schrijnend lijken wanneer je ziet dat je nooit lang een leuk en vrolijk leven leidt. Dat er achter al het plezier en genot dat we via de 'lichaamsopeningen' proberen te vinden steeds weer pijn, angst en schuld verscholen zit. Toch zijn dit geen slechte tekenen; het betekent dat jij **het ego-klaaglied leert herkennen wat de eerste stap op weg is naar genezing**. Laat je niet afbluffen door dit ego klaagbetog maar zie het als bevestiging dat jij als het kennen ervan aanwezig bent, **jij staat altijd aan**. Zoals we eerder noemden gebruikt de Heilige Geest in jouw eigenste eigenheid juist alle onbehagen om jou opnieuw je keuze te helpen maken. Gelukkig kan jij de Cursus met een heel werkboek vol hulpzinnen hierbij gebruiken. Dit zal je helpen wennen aan het nieuwe inzicht dat **jij puur gewaarzijn bent**, de Zoon van God die *nooit is weggegaan* bij de Vader die hem *nooit in de steek gelaten* heeft.

T6.V.C.10. 10.De derde stap {...} houdt de bereidwilligheid in al het andere (de droom-werkelijkheid) los te laten. 2De Heilige Geest zal jou in staat stellen deze stap te zetten, mits jij Hem volgt. 3Jouw waakzaamheid is

het teken dat jij wilt dat Hij jou leidt. **4**Waakzaamheid vergt wel degelijk inspanning, maar alleen tot je geleerd hebt dat inspanning als zodanig onnodig is. 5Jij hebt je veel inspanningen getroost om te behouden wat jij gemaakt hebt, omdat het niet waar was (*juist omdat het niet waar/nep/tegennatuurlijk is vraagt het inspanning*). 6Daarom moet jij nu je inspanningen ertegen richten. **7**Alleen dit kan de noodzaak tot inspanning opheffen, en het zijn, dat je zowel hebt als bent, aanroepen. **8**Dit inzicht kost geen enkele inspanning, aangezien het al waar is en geen bescherming behoeft. **9**Het bevindt zich in de volmaakte veiligheid van God. **10**Daarom is insluiting totaal en schepping onbegrensd.

Zelfs als er op pop Jan en katrijntje niveau niet echt veel verbetering merkbaar lijkt te zijn betekent dit helemaal niks. Gewoontegetroou check je dit met het mechanisme wat zelf de ellende veroorzaakt heeft; je persoonlijk ofwel egodenken wat jou met het klaaglied probeert te overtuigen van jouw ellendige bestaan. Vanuit jezelf als pop weet jij helemaal niks dus ook niet hoe je een situatie moet beoordelen. Met de bereidheid tot oefenen om waakzaam te blijven ten gunste van Gods Koninkrijk zullen de eilandjes van vrede zich in je denkgeest aaneensmeden tot langere periodes van stil geluk.

Zonder dat je het doorhebt worden er door jouw oefenen miljarden gedichteerde ego-projecties van 'anderen' in onze ene DG getransformeerd. En net zoals de vrede-eilandjes in jouw eigen gewaazijn zich aan-een-sluiten gebeurt ditzelfde met en in de denkgeest van de zogenaamde andere *zelve*n buiten jou. Want het gaat niet om de bevrijding van pop Jan maar om de bevrijding van onze ene DG die zich deze hele droomwereld verbeeld heeft.

Het leven lijkt ons allerlei dingen af te pakken; we verliezen onze geliefden of onze baan, onze gezondheid enzovoort. Al onze plannen en goede voornemens lopen uit op mislukkingen waardoor we gedesillusioneerd maar ook gelouterd raken. Dat dit hulp is kunnen we maar moeilijk geloven. Ook Odysseus kon niet direct de genade herkennen die Poseidon hem bracht, het wonder dat hem naar huis zou brengen.

Door volharding in het oefenen van zinnen als 'mijn/deze gedachten betekenen niets' leren we onszelf innerlijk ontspannen in het onveranderlijke, stille schouwen. Naarmate je je steeds al onderzoekend realiseert dat letterlijk alles, de hele rataplan bestaat uit aannames die je als vanzelfsprekend geloofde 'week' je langzaam los van de bedrieglijke schijn samen te vallen met een lichaam. Geleidelijk aan zal het duidelijk worden dat ons eigenste eigen *niet privé* is maar dat we één licht zijn, één liefde die we delen met God en al onze broeders.

Door het oefenen zal je gewaazijn zich als het ware verbreden. Het hoeft je niet meteen op te vallen omdat het zo *natuurlijk aanvoelt*. Op *natuurlijke wijze* die heel anders is dan de vanzelfsprekendheid die uit ego-gewenning voortkomt. Wat *werkelijk natuurlijk* is dringt zich niet op, het is zachtaardig en wacht geduldig totdat jij eraan toe bent het te herkennen.

Omdat je sensitiviteit toeneemt heb je er sneller last van wanneer onbehagen zich voordoet *juist* omdat je aan vrede begint te wennen. In die fase kan je je ook gewaar worden van lichtvlekjes, flitsen in je blikveld of lichtrandjes om dingen heen. Dit alles zijn tekenen dat je hulp van de HG aanvaard hebt. Als dit zich bij jou niet zo voordoet *betekent dat niet* dat je niet goed oefent. De Heilige Geest weet precies wat voor jou behulpzaam werkt en wil jou geen extra angst aanjagen. Laat je geruststellen in de wetenschap dat jij persoonlijk niet weet wat goed voor jou is en wanneer. Misschien merk jij het vooral aan het feit dat je minder in de verdediging gaat, dat de wereld zich vaak zachtaardiger voordoet dan voorheen. En dat je vaker de 'sfeer van 'suizende stilheid van de Stem van God' proeft. Dit alles zijn tekenen dat je denkgeest begint te helen waardoor je vertrouwen zal toenemen. Al jouw persoonlijke vaardigheden en eigenschappen worden in Gods Verlossingsplan door de HG ingezet om jouw *eigenste eigen als liefdeslicht* te leren herkennen. Gods verlossingsplan is specifiek in zijn toepassing maar de uitkomst voor iedereen hetzelfde.

T 30.IV.8. *Hier begint de droom van afscheiding te vervagen en te verdwijnen. 2*Want hier wordt begonnen de kloof die niet bestaat te zien zonder het speelgoed van de verschrikking dat jij hebt gemaakt. *3*Meer wordt niet gevraagd. *4*Wees blij dat de verlossing zo weinig vraagt, en niet zoveel. *5*In werkelijkheid vraagt ze niets. *6*En zelfs in illusies vraagt ze alleen dat vergeving de plaats inneemt van angst. *7*Dat is de enige regel voor gelukkige dromen. *8*De kloof wordt ontdaan van het speelgoed van de angst, en dan wordt haar onwerkelijkheid zonneklaar. *9*Dromen dienen tot niets. *10*En de Zoon van God kan ze niet nodig hebben. *11*Ze bieden hem totaal niets wat hij ooit zou kunnen wensen. *12*Hij wordt door zijn wil van illusies verlost, en gewoon teruggebracht tot wat hij is. *13*Wat zou Gods verlossingsplan voor hem anders kunnen zijn dan een middel om hem aan Zichzelf te geven?

T2.3:*3*Je hoeft niet te blijven geloven in wat niet waar is, tenzij jij dat verkiest. *4*Dat alles kan letterlijk in een oogwenk verdwijnen, omdat het slechts een waanbeeld, een valse waarneming is. *5*Wat je in (waak en slaap) dromen ziet lijkt heel echt.

Rede, de heldere logica/blik van liefde en waarheid (T20 en 21) zal je steeds sneller onderscheid leren maken tussen enerzijds duurzame vrede en anderzijds kortstondig geluk wat steeds verandert in pijn door verlies. Onafhankelijk van wat pop Jan lijkt te doen of te laten kan het wonder zich ieder moment voltrekken doordat hulpgedachten jou spontaan komen helpen het anders te zien. Alles is liefde of een vraag om liefde. Dus wanneer een situatie angst oproept is dat de liefdevolle alarmbel om opnieuw te kiezen. Het beeld of de situatie verandert dan misschien niet, maar de manier waarop je ernaar kijkt wel. Dit is de schijnbare dubbelheid die zich lijkt te doen. De droom gaat gewoon door en de ogen van het lichaam blijven verschillen zien, maar tegelijkertijd kun je vanuit je innerlijke onveranderlijke stille kennendheid- alle droombeelden leren doorzien als niet echt; *God is geen angst maar liefde!*

T26.VII.5. *Gods antwoord ligt daar waar het geloof in zonde zich bevinden moet, want alleen daar kunnen de gevolgen ervan totaal ongedaan worden gemaakt en zonder oorzaak zijn.*

3. In het verdere verloop zul je misschien veel 'lichtmomenten' beleven. 2Ze kunnen vele vormen aannemen, waaronder nogal onverwachte. 3Laten ze je geen angst inboezemen. 4Het zijn de tekenen dat je eindelijk je ogen opent. 5Ze zullen niet blijvend zijn, omdat ze louter een symbool voor ware waarneming vormen en met kennis geen verband houden. 6Deze oefeningen zullen je geen kennis openbaren. 7Maar ze zullen de weg daarheen bereiden.

Zoals we hierboven al benoemden kunnen de lichtmomenten zich bijvoorbeeld voordoen als lichtrandjes, dansende lichtvlekjes of als één stralend licht waarin alles schittert. Het kan ook zijn dat bepaalde vormen en symbolen je gaan opvallen zoals hartvormen in bomen, steentjes, wolken. Of teksten op gebouwen, auto's en in lichtreclames die voor jou spreken over Liefde en Waarheid. Ook kunnen er zich spontaan gevoelens van onvoorstelbare liefde aandienen, dat je plotseling, zonder aanwijsbare reden, diep ontroert bent, een plotselinge verschuiving naar de onzichtbare alles omhullende stilheid. Of het gevoel opgetild te worden uit het gewone dagelijkse niveau, een flits van herkenning, een onomstotelijk inzicht dat jij *kennendheid* bent en niet een handelend persoon zoals een langskomende gedachte beweert.

T1.II.2. Openbaring is hoogst persoonlijk en laat zich niet zinvol vertalen. 2Daarom is elke poging haar in woorden te beschrijven onmogelijk.

T1.II.1. Een openbaring brengt een totale maar tijdelijke opheffing van twijfel en angst teweeg. 2Het is een afspiegeling van de oorspronkelijke vorm van communicatie tussen God en Zijn scheppingen, en gaat gepaard met het uiterst persoonlijke scheppingsgevoel dat soms in lichamelijke relaties wordt gezocht. 3Lichamelijke intimiteit kan het niet tot stand brengen.

Hoe bijzonder deze openbaringen, Godsbelevingen/ Eenheidservaringen ook mogen lijken, hoe lang ze ook duren, het zijn allemaal voorbijgaande ervaringen. Deze momenten waarop de sluier van vergetelheid even weggeschoven wordt zijn enorm waardevol omdat ze jouw wezenlijke aard bevestigen en angst opschorten. Maar zoals altijd lift het ego mee die deze momenten graag gebruikt om je in te wrijven dat je het eerst 'had' maar nu niet meer. Het zal ieder inzicht misbruiken om je jantje zo *speciaal* mogelijk te maken. Toch kun je deze bijzondere ervaringen zien als een steuntje in de rug, een teken dat je op de juiste weg bent. Ook wanneer de ervaring, lichtrandjes weer verdwenen zijn.

Het intellect, een nuttig gereedschap onder beheer van de Heilige Geest maar een moordwapen in de ego-gereedschapskist, kan zelf nooit werkelijk ons stabiele, stille *aanstaan* bevatten. Het begrijpt het niet maar voelt zich er wel door bedreigd en zal het met alle wapenen bestrijden. Hij zal zelfs de *Waarheid* voor zijn karretje proberen te spannen door 'waarheidswoorden' te vervormen en gebruiken voor zijn eigen doel: aanval en verdediging. Toch zal jij door oefening steeds sneller in staat zijn te herkennen van wie ze komen; de HG zal nooit schade toebrengen het ego daarentegen gebruikt alles wát dan ook om jou te verlokken en bedriegen. Alleen vrede en onschuld zijn van de HG, dreiging nooit.

T15.VI.7. Via ons zal de vrede komen. 2Verbind je met mij in het idee van de vrede, want het is in ideeën dat de ene denkkeest met de andere communiceren kan. 3Als jij jezelf (=puur Geest, abstract) wilt geven zoals je Vader Zijn Zelf (=puur Geest) geeft, zul je Zelfheid (= één Geest van Liefde) leren begrijpen. 4En daarin wordt de betekenis van liefde begrepen. 5Maar bedenk wel dat begrijpen afkomstig is van de denkkeest en enkel de denkkeest (en niet van intellect van pop jan). 6Kennis (vermogen zichzelf te kennen) is daarom iets van de denkkeest, en haar voorwaarden (één liefde uitbreiden) zijn samen met haar in de denkkeest. 7Als jij niet een idee, en niets dan een idee was, zou je niet ten volle kunnen communiceren met al wat ooit is geweest. 8Maar zolang jij liever iets anders bent of een poging wilt doen tegelijk niets anders en iets anders te zijn, zul jij je de taal van de communicatie, die jij volmaakt kent, niet herinneren. 8. In het heilig ogenblik wordt God herinnerd, en met Hem wordt de taal (=stilheid) van de communicatie met al jouw broeders herinnerd. 2Want communicatie wordt, net als de waarheid, gezamenlijk herinnerd

De **Heilige Geest**/Athene **is letterlijk** de Godsherinnering in ons. Welke metafoor ook, dit is de **enige kracht en hulp** om te stoppen met dromen. Ons **enige probleem** kan nooit opgelost worden met het gediceerde poppen-intellect wat nu juist als doel heeft dit feit te dissociëren. In deze gedroomde toestand ervaren we altijd een gemis en een onbestemd verlangen hetgeen tegelijkertijd hulp is want juist dit maakt dat we niet anders kunnen dan blijven zoeken. Onder leiding van het ego is slechts een tijdelijk stillen van de pijn mogelijk. Maar de hoop op vervulling blijft ons drijven want we hebben allemaal ooit de werkelijkheid van **Liefde Zijn** gekend ofwel de toestand van vóór het dromen maken en geloven. Binnen het droomdictaat zoekt iedere pop individueel, steeds in conflict komend met de *bijrol-poppen*, tevergeefs naar het geluk van het *al-thuis-zijn* (duali-strijd). We lezen anderen de les en proberen iedereen naar onze pijpen te laten dansen in de hoop op betere tijden. Dat geluk ons *eigenste eigen* is, dichterbij dan je eigen hand en hart is niet zomaar te herkennen want zoeken via het gediceerde script kan uiteindelijk alleen maar op een dood spoor eindigen. Het intellect blijkt uiteindelijk zélf onderdeel van de illusie te zijn en kan je niet aan zichzelf voorbij helpen. De conclusie dat jij van *jezelf niets weet* markeert de uitgang uit de droom. Waarom dan niet gelijk de *verzoening aanvaarden* en hulp vragen aan datgene in ons wat wel weet wat je zoekt; de Heilige Geest als de Godsherinnering in ons.

T31.V.7Concepten houden de wereld in stand. 8Maar ze kunnen niet worden aangewend om aan te tonen dat de wereld werkelijk is. 9Want ze zijn allemaal binnen de wereld gemaakt, zijn in haar schaduw geboren, groeien volgens haar gebruiken, en worden tenslotte in haar denken 'rijp'.

Het kan voorkomen dat een *lichtervaring* langere tijd aanhoudt, dagen, weken of soms zelfs wel maanden. Je kan het gevoel hebben 'het nu helemaal gezien te hebben, dit gaat nooit meer weg'. Juist dan kan het gebeuren dat je aandacht verslapt omdat je het 'lekkere' als vanzelfsprekend gaat nemen. Het *pop-denken* sluipt er weer in; pop Jan zal gaan beweren dat het 'lekker' gaat en vervolgens dat 'het lekker ging maar nu niet meer'. Lange tijd zal het ego zich voordoen als jouw vriend die het beste met jou voorheeft. Maar als hij meer door begint te

krijgen dat je niet langer gediend bent van zijn adviezen zal hij zich tonen in al zijn grimmigheid. Juist na zulke lichtmomenten die getuigen van jouw juiste gerichtheid van denken kan hij zich in volle hevigheid doen gelden en gemene steken onder de gordel uitdelen. Laat je hierdoor niet uit het (liefdes ;)veld slaan. Alertheid blijft geboden hoe goed het ook lijkt te gaan want het ego is er altijd als de kippen bij om situaties te beoordelen. Je vorderingen op weg *naar huis van nooit weggeweest* zijn nooit af te lezen aan welke situatie of lichamelijke conditie dan ook!!

Check dus nooit bij je *pop-denken* hoe het met je gaat, jij als pop weet er niks van, weet niet wat er nodig is en hoe tekens geïnterpreteerd moeten worden. **De enige werkelijke maatstaf is altijd innerlijke vrede onafhankelijk van omstandigheden.**

Vaak komt het ego na zo'n ervaring heftig in opstand. Je lijkt van de Hemel weer met geweld in de ogenschijnlijke pijnlijke droom-werkelijkheid te donderen. Het ego bedreigt je met *'nu ben ik het weer helemaal kwijt, ik ben gewoon te dom, of ik doe het niet goed'* waardoor je weer wanhopig kan worden.

T18.IX 3. Vanuit de wereld van lichamen, door krankzinnigheid gemaakt, lijken krankzinnige boodschappen teruggestuurd te worden naar de denkkeest die haar gemaakt heeft. 2En deze boodschappen getuigen van deze wereld, en verklaren haar waar. 3Want jij (als de poppenspeler) hebt deze boodschappers uitgezonden om dit bij jou (als marionet) terug te brengen. 4Alles wat deze boodschappen (aan) je (als pop) doorgeven is volstrekt uiterlijk. 5Er zijn geen boodschappen die spreken van wat onder de oppervlakte ligt, want het lichaam kan hiervan niet spreken. 6Zijn (poppen-)ogen nemen het niet waar, zijn (poppen-)zintuigen hebben er geen enkele notie van, en zijn tong kan zijn boodschappen niet doorgeven. 7Maar God kan jou daar wel brengen, als je bereid bent de Heilige Geest door schijnbare verschrikking heen te volgen, en erop vertrouwt dat Hij je niet in de steek laat en jou daar achterlaat. 8Want het is niet Zijn bedoeling - maar alleen de jouwe (als poppenspeler) om jou angst aan te jagen. 9Jij (als niet-wetende pop en zichzelf gedissocieerde poppenspeler) komt ernstig in de verleiding Hem bij de buitenste kring van de angst in de steek te laten, maar Hij wil je er veilig doorheen en ver aan voorbij leiden.

Pop jantje kan zich bij deze *lichtmomenten* in eerste instantie ook het ap Lazarus schrikken. Razendsnel opgepakt door het ego-denken kunnen plotselinge lichtkransjes om vormen heen je laten schrikken en denken dat er iets mis is met je ogen of netvlies. Dit is gebruikelijk voor het ego.

T18.IX 4. De cirkel van angst ligt net onder het niveau dat het lichaam ziet, en lijkt het hele fundament te zijn waarop de wereld rust. 2Hier bevinden zich al de illusies {...} die gemaakt werden om de schuld te verankeren, zodat daaruit de wereld kon ontstaan die hem (poppenspeler en schuld) verborgen moest houden. {...} 4De intensiteit van de schuld wordt echter versluierd door zijn zware omhulsels, en blijft gescheiden van dat wat werd gemaakt (wereld en lichamen) om hem verborgen te houden. 5Het lichaam kan dit niet zien, want het lichaam ontstond hieruit om hem (poppenspeler en schuld) te beschermen door hem aan het oog te onttrekken. 6De ogen van het lichaam zullen hem (de bron van schuldÅ poppenspeler) nooit te zien krijgen. 7Maar ze zullen wel zien wat hij (de poppenspeler) dicteert.

5. Het lichaam zal de boodschapper van schuld blijven, en zal handelen zoals hij (de poppenspeler) dat bepaalt, zolang jij gelooft dat schuld realiteit is. 2Want de realiteit van schuld is de illusie die hem zwaar, ondoorzichtig en ondoordringbaar lijkt te maken, en een reëel fundament voor het denksysteem van het ego. 3Zijn ijlheid en doorzichtigheid zijn niet duidelijk tot je het licht erachter ziet. 4En dan zie je dat hij een tere sluier is voor het licht.

Zinnen zoals: 'God heeft geen angstgedachten/beelden gemaakt, 'ik heb zelf deze droomwereld verbeeld' en 'wat God niet gemaakt heeft bestaat niet echt' helpen om in iedere situatie, bij alle ogenschijnlijke stennismakerij tussen Jan Klaassen en Katrijn, schuldeloosheid in plaats van schuld en angst te zien.

Net zoals het ego voortdurend verleden-verhalen gebruikt om te bewijzen dat de oorzaak van jouw onvrede toch echt aan anderen ligt, kan jij iedere seconde tegen-gedachten inzetten om jouw *eeuwig ware eigenste eigenheid* te omarmen. Ieder moment is daar de uitnodiging jouw enige functie niet te vergeten; wat er ook lijkt te gebeuren, leuk of vervelend. Ondanks het ogenschijnlijke tegendeel van wat je ogen lijken te bewijzen heb je wel degelijk een keuzemogelijkheid.

'Heilige Geest genees mijn waarneming want ik wil alleen Uw Vrede en Vreugde'

Laat het steeds weer tot je doordringen dat alle problemen van pop-met-jouw-naam slechts verbeelde huwelijksbed-fantasieën in onze DG en niet-werkelijk zijn:

LES 79 1. Een probleem kan niet worden opgelost als je niet weet wat het is. {...} 3Zo staat het met de wereld. 4Het probleem van de afscheiding, dat eigenlijk het enige probleem is, is al opgelost. 5Toch wordt de oplossing niet gezien, omdat het probleem niet wordt gezien. 2. Iedereen in deze wereld lijkt zijn eigen speciale problemen te hebben. 2Toch zijn ze allemaal hetzelfde en moeten ze als één probleem worden gezien, wil de ene oplossing die ze allemaal oplost, worden aanvaard

Voor jou als pop/persoon lijkt het een afgang om ons intellect (ons 'normale' logische, wereldse begrippenkader) te erkennen als niks betekenend en daarvoor in de plaats de HG hulp te vragen om *Gods Wil en Heerlijkheid* weer te aanvaarden. Ons 'persoonlijk' intellect kan het idee helemaal geen zelfstandig denkend/voelend wezen te zijn als een belediging opvatten.

Het intellect, onder beheer van de poppenspeler, is in wezen slechts een ander woord voor afscheidings-denken en een vervorming van de **rede**. Het is een belangrijk ego-instrument waarmee het zijn eigen belangrijkheid wil benadrukken. Terwijl **rede** slechts de enige werkelijk rechtvaardige en onderscheid-loze *wet van waarheid en liefde* dient; voor iedereen in alle omstandigheden gelijkelijk toepasbaar. Wat in de praktijk niks anders betekent dan gewoon het leren omarmen van onze *Ene basis, moeiteloze, stille tegenwoordigheid*.

LES127 1. Jij denkt misschien dat er verschillende soorten liefde mogelijk zijn. 2Jij denkt misschien dat er een soort liefde is voor dit, en een soort voor dat; een manier om de een lief te hebben, en een andere manier om een ander lief te hebben. **3Liefde is één. 4Ze kent geen afzonderlijke delen en geen gradaties, geen soorten of niveaus, geen verschillen en geen onderscheidingen. 5Ze is zichzelf gelijk, volkomen onveranderlijk. 6Ze verandert nooit naar gelang de persoon of de omstandigheid. 7Ze is het Hart van God en tevens van Zijn Zoon.**

3. Liefde kan niet oordelen. 2Omdat ze zelf één is, ziet ze alles als één. 3Haar betekenis ligt in eenheid. 4En ze moet wel ontgaan aan de denkkeest die denkt dat ze partijdig of gedeeltelijk is. 5Er is geen liefde dan die van God, en alle liefde is de Zijne. 6Waar liefde afwezig is regeert geen ander principe. 7Liefde is een wet zonder tegendeel. 8Haar heelheid is de kracht die al les bijeenhoudt, de schakel tussen de Vader en de Zoon die Hen beiden voor eeuwig als hetzelfde samenbindt.

Vaak is het in het begin een ongeloofwaardig, broos idee dat we puur vorm- en tijdloos GewaarZijn in plaats van een x-jarige pop met verleden en toekomst zijn. Wanneer ons dan zo'n zelfbeeld-op-losse-schroeven-zettend *lichtmoment* overkomt proberen we dat gewoontegetrouw in ons normale begrippenkader te passen, wat natuurlijk niet lukt!

Door loutering en aanvaarding zal ons vertrouwen dieper worden waardoor het eenvoudiger is om niet langer op onze 'popkracht' te vertrouwen. We hebben er ogenschijnlijk nu eenmaal miljoenen jaren aan besteed onszelf van een onwaar idee te overtuigen en wat een Zoon van God maakt kan niet zonder kracht zijn. Maar jij als Zoon van God *bent en blijft* de sterkste en niet het *nep-ding* wat jij je verbeeld hebt. Natuurlijk zul je per ongeluk toch nog het x-jarige pop gebeuren weer ingaan wanneer je partner, collega of kind zijn troep niet opruimt en jij je kwaad maakt omdat je het voor waar aanneemt. Maar ga hiermee niet vechten, doe slechts symbolisch een stapje terug en sla boze jan en het hele tafereel gade totdat gevleugelde vrede-herstellende woorden/handelingen zich aandienen. Sla *kwade, verontwaardigde, slimme, stoere, bange, kortom jan 1-108* slechts gade vanuit jouw niet-wetende, brede stille *aanstaan*, het **IK BEN** zonder woorden. Dat is de sirenes passeren, de onware oorlog-gedachten die we zelf hebben gemaakt herkennen en er niet op ingaan. Dat is kiezen voor Gods Wil *én die van jou*. Want *jij bent en blijft zoals God je geschapen heeft*, dus hoef je niks te bereiken.

T6.V.9. { } 3Toen jij de waarheid weggooid, zag je jezelf alsof je ervan verstoken was. 4Door een ander koninkrijk te maken (de droomwereld) waaraan jij waarde hechtte, heb je niet louter Gods Koninkrijk in je denkkeest behouden, en aldus een deel van jouw denkkeest erbuiten geplaatst. 5Wat je (als dromer, poppenspeler) gemaakt hebt heeft jouw wil (is Gods Wil) gekooid en je een zieke denkkeest bezorgd die moet worden genezen. 6Jouw **waakzaamheid tegen deze ziekte (van onze DG) is de manier om die te genezen**. 7Als je denkkeest eenmaal genezen is, straalt hij gezondheid uit, en onderwijst daardoor genezing. 8Dit maakt jou tot een leraar die onderwijst zoals ik. 9**Van mij werd evenzeer waakzaamheid vereist als van jou**, en zij die ervoor kiezen hetzelfde te onderwijzen dienen het eens te zijn over wat ze geloven. Wanneer je aanvaardt dat *jijzelf* (niet als pop maar als DG) de *uitbeelder* en *gelover* van zowel waak als slaapdroom bent en de HG in jezelf vraagt je DG hiervan te genezen zul je al oefenend steeds meer gevleugelde hulpgedachten krijgen. Welke je vertrouwen geven waardoor je het stille vredige zijn steeds meer gaat ervaren zelfs al begrijpt jantjes poppen-intellect er niets van.

Gaandeweg wordt het duidelijker dat onze essentie, onzichtbaar en voorafgaand aan het lichamelijke niveau, nooit door zintuigen waargenomen kan worden en ons intellect niet in staat is dit werkelijk te vatten. Er kan eenvoudigweg geen verscheidenheid in de Denkkeest bestaan juist omdat deze abstract, puur Geest **is**. Alles moet dus wel een waarneming zijn en geen echte substantie. Maar onder leiding van ons geprogrammeerde intellect zal onze innerlijke non verbale *eigenste eigen*-essentie onopgemerkt blijven.

Rede (juist gericht denken) zal ons duidelijk maken dat de *bron* van alle dingen (gedachten, gevoelens, waarnemingen, ervaringen, voorwerpen, lichamen) één en hetzelfde is. Alles komt eruit voort, het bestaat eruit en het verdwijnt er weer in. Je blijkt alomvattend en niet persoonlijk of eenzaam op weg te zijn. Gedragen en geleid door de heldere stille Stem ervaren we met zekerheid deze 'intieme warme stilheid van het al-thuis-zijn' die eigen is aan onze *ene gedeelde DenkGeest*.

Les 167 Er is één leven en dat deel ik met God. 1. Er zijn geen verschillende soorten leven, want leven is als de waarheid. 2Het heeft geen gradaties. 3Het is de ene toestand waarin alles wat God geschapen heeft deelt. 4Net als al Zijn Gedachten, kent hetgeen tegendeel. 5Er is geen dood, omdat wat God geschapen heeft Zijn leven deelt. 6Er is geen dood, omdat een tegendeel van God niet bestaat. 7Er is geen dood, want de Vader en de Zoon zijn één.

4. Herhaal, bij het beoefenen van het idee van vandaag, het idee eerst voor jezelf en pas het dan toe op alles wat je om je heen ziet, waarbij je dit bij name noemt en je ogen erop laat rusten, terwijl je zegt: **2Deze/Dit is een beeld dat ik heb gemaakt.3Die/Dat is een beeld dat ik heb gemaakt.** 4Het is niet nodig een groot aantal specifieke onderwerpen in de toepassing van het idee van vandaag te betrekken. 5Het is echter wel noodzakelijk naar elk onderwerp te blijven kijken terwijl je het idee voor jezelf herhaalt. 6Het idee moet elke keer vrij langzaam herhaald worden.

We voelen ons *misdeeld* door wat we lijken te zien maar we hebben slechts onszelf *mis-beeld*. Bereidheid tot het aanvaarden van dit idee is belangrijker dan intellectueel begrijpen dat we zelf de

werkelijkheid met labels in stukken hebben gehakt. Zelfs zonder begrip kunnen we onderzoekend en ondervindend *onmiddellijk ervaren* dat we nog steeds alles moeiteloos volgen vanuit ons niet-beïnvloedbare *kennen-zijn*. Alles wat lijkt te gebeuren, goed of slecht, maakt voor onze denkkeest, ons *kennen-zijn* geen enkel verschil. Het is letterlijk *on-verschil-ig* zonder de negatieve betekenis die het ego eraan geeft. Onderzoek dit voor jezelf en merk dat deze neutraliteit niet koud is zoals het ego het bestempelt maar oordeel-loos, vredig en stil. Het is je eigenste-eigen, je aller intiemste Zelf-Zijn wat je deelt met God en heel het Zoonschap. Hiervoor hoef je als pop niks te doen of te laten behalve waakzaam te blijven geen lichaam maar denkkeest te zijn.

Odysseus hakte de eenheidsboom van zijn Vader om en bouwde op de stam zijn huwelijksbed. Nu kunnen we dit weer omdraaien, want de Allesomvattende Vader kan nooit weg. Zelfs niet door er een huwelijksbed- fantasie overheen te projecteren. Nog sterker, zonder de kracht van God onze Vader kunnen we eenvoudigweg niks doen dus ook niet projecteren ofwel mis-creëren. Zonder hem *zijn en kunnen we niets!*

T28.V.3; 3. Je deelt geen kwade dromen als je de dromer (in onze DG) vergeeft, en ziet dat hij niet de droom is die hij heeft gemaakt (maar eeuwig vrije Denkkeest die slechts beelden heeft gemaakt). 2En zo kan hij (als droommaker) geen deel zijn van die van jou (jouw droom als DG), waar jullie beiden vrij van (dromen) zijn. 3Vergeving scheidt de dromer van de kwade droom, en bevrijdt hem aldus. 'Onthoud dat wanneer jij een kwade droom deelt, je zult geloven dat jij de droom bent die je deelt. [] 6En je zult je Zelf verloochenen, en vreemde grond bewandelen die jouw Schepper niet heeft gemaakt, en waar je iets lijkt te zijn wat jij niet bent. 7Je zult oorlogvoeren tegen je Zelf, dat jouw vijand schijnt te zijn; en je zult je broeder aanvallen, als deel van wat jij haat. [] 4. [] 2Hier is een wereld opgebouwd die ziek is, en het is deze wereld die de ogen van het lichaam waarnemen. 3Hier zijn de geluiden die het hoort, de stemmen die zijn oren bestemd zijn te horen. 4Maar de beelden en geluiden die het lichaam kan waarnemen hebben geen betekenis. 5Het kan zien noch horen. 6Het weet niet wat zien is, en waartoe luisteren dient. 7Het is even weinig in staat waar te nemen als het kan oordelen, begrijpen of weten. 8Zijn ogen zijn blind, zijn oren doof. 9Het kan niet denken, en kan dus geen gevolgen hebben.

2Deze/Dit _____ is een beeld dat ik heb gemaakt. 3Die/Dat _____ is een beeld dat ik heb gemaakt.

Dwaal met je ogen, zonder haast rond en laat je blik dan toevalligerwijze rusten op een object in de ruimte; een stoel, plant, je eigen hand, het maakt niet uit. Let niet op vorm of kleur, let niet op wat je denken erover zegt. Blijf bij het gewoon *stil aanwezig zijn* van dit ding in de ruimte. Bij het *zo-zijn* ervan zonder betekenis of definitie. Als je zo even stil aanwezig blijft kan je als het ware een uitstraling van stilheid die alles omhult en doordringt ontwaren. *Jouw* stilheid onthult zich in alles wat je zo ziet. Alles heeft een uitstraling, een aureool van stilheid, de on-middel-lijke IS-HEID van Al Wat Is. Waar je blik ook heen beweegt, wanneer je je niet door je denken laat afleiden zie je die gloed van onschuld die alles doorstraalt. Hierin vallen alle verschillen die je ogen nog lijken te zien weg.

Alle geluiden; de koelkast, de wind, het aanslaan van de verwarming, een vliegtuig of een vogel, zonder labels komt alles die stille IS-HEID bevestigen en bezingen. Ook je lichaamssensaties, het kloppen van je hart en zelfs pijn, alles eert jouw stille *aanwezigheid-zijn*.

Moeiteloos kan je a.h.w. in die stille sfeer van louter aanwezig-zijn bewegen. Dit aureool, die aandoenlijkheid die je vanaf alles toe straalt is niet spectaculair maar juist subtiel en van een vertrouwdheid dat de gedachte bij je op kan komen; *dit kende ik toch al, het was toch altijd al zo, waarom kijk ik er dan overheen?* Je kan de gewaarwording hebben alsof alles a.h.w. als een kwispelend hondje op je afkomt en 'roept' dat het blij is dat 'het' gezien wordt. Dát is de gelukkige droom van onschuld waarin alles precies zo is en blijft zoals het werkelijk IS. Een gevoel van geborgenheid en dankbaarheid kan je overspoelen want dankbaarheid IS de Vreugde van Zijn Zelf.

Sluit dan weer even je ogen en verzink in de beeld-loze stilheid waarin de lieflijke sfeer van intimiteit als Vreugde en Vrede vanzelf omhoog komt. Zo binnen-zo buiten, er is in Waarheid geen enkel verschil. Jij bent de keuzemaker van alles waarvan jij je gewaar wil zijn.

Je kan dit ogen-dicht ogen-open een tijdje afwisselend oefenen.

Zo ervaar je van zeer nabij, 'dichterbij dan je hand en dichterbij dan je hart' de waarheid van:

God is in alles wat ik zie want God is in mijn Denkkeest.

Les 50. 5.2 {...} laat vrede zich als een deken van bescherming en geborgenheid over je heen vlijen. 3Laat geen loze en dwaze gedachten binnen om de heilige denkkeest van de Zoon van God te verstoren. 4Dit is het Koninkrijk der Hemelen. 5Dit is de rustplaats die je Vader jou voor eeuwig heeft toebedeeld.

Laat je niet ontmoedigen als het niet meteen lukt. Het is een oefening om te laten zien dat beelden niet in de weg zitten. Dat beelden zonder interpretaties letterlijk uit schuldeloosheid en intimiteit bestaan. Ze benadrukken jouw aanstaan zoals ook elk geluid dat doet. Alles komt naar je toe om je te bevrijden en jou als jouzelf te ontmoeten in de stilheid die jij bent. Het is je werkelijke geboorterecht en houdt de belofte in dat je bereidheid beloofd zal worden!

Dus blijf oefenen, je ego-gewoonte systeem is sterk maar niet onoverwinnelijk. Want Liefde en Waarheid overwinnen altijd omdat er niets anders is.

Les 49.4 Hier in deze waanzinnige wereld wonen we niet, verzink diep in de stille vrede die jou voorbij de uitzinnige, rumoerige gedachten, taferelen en geluiden van deze waanzinnige wereld wacht waar je welkom bent en de plek is waar God woont.

Zie dat wanneer je met 'waarom-vragen' het hele dualistrijd verleden verhaal probeert te ontrafelen en begrijpen, de kans groot is dat je een punthoofd krijgt. In plaats van het vredige *nu zijn* oogst je daarmee

verwarring, onrust en pijn. De abstractie van wat we zijn valt niet met het intellect te begrijpen want het gaat eraan vooraf en voorbij. De kracht van vraag- en woordloos de stilheid volgen van ons **hier en nu Zijn** is de genade die ons non-verbaal helpt. Zonder in te gaan op de voorbijkomende verontrustende ego- verleden gedachten verblijven we dan voor eeuwig in het ons omhullende verdediging-loze *niet-weten*. Deze staat lijkt misschien van jou persoonlijk maar dit is slechts een gedachte, een vertrouwde aanname.

De sirenes zullen je met hun 'hoezo en waarom gezang' en met opmerkingen als 'saai en dom' en 'ik kan het niet, ik doe het fout' proberen te verlokken naar hen te luisteren. Bind je dan vast aan de mast van *NU kennen-zijn* door hulpzinnen en zie dat iedere waarneming, of het nu een beeld, een gedachte, een gevoel of sensatie is, in eerste instantie moeiteloos wordt *gekend*. Het **Kennen-zijn is er altijd eerst**, de rest is altijd tweedehands.

T26.VII.5. 2De wetten van de waarneming moeten worden omgekeerd, omdat ze een omkering zijn van de wetten van de waarheid.3De wetten van de waarheid zullen voor altijd waar zijn en kunnen niet worden omgekeerd, maar ze kunnen wel worden gezien als stonden ze op hun kop. 4En dit dient daar gecorrigeerd te worden waar de illusie van de omkering ligt.

Tijdens het doen van boven beschreven oefening is het misschien duidelijker geworden dat alles wat als gedachte/beeld in onszelf als **openheid of ruimtelijkheid** opkomt daar ook weer in verdwijnt. Dat deze ruimtelijkheid ons **eigenste eigen, smetteloze gewaarzijn** is, ons onpersoonlijke en **onveranderlijke kennen-zijn** kan er bij de pop met jouw naam natuurlijk niet in. Evenmin als het idee dat de verschijnende vormen en beelden niet echt zijn. Check dit dus niet bij je pop/ego-denken. Behandel deze bewering als alle andere gedachten en beelden; als voorbijgaand terwijl jijzelf geankerend blijft in het stille gewaarzijn of kennen-zijn ervan.

H8./8. 3. Waar komen al deze verschillen vandaan? 2Ze lijken stellig in de buitenwereld te zijn. 3Maar het is beslist de denkgeest die oordeelt over wat de ogen zien. 4Het is de denkgeest die de boodschappen van de ogen interpreteert en er 'betekenis' aan geeft.}{ 8De ogen van het lichaam zullen nooit zien behalve door middel van verschillen.

Liever willen we niet geloven zélf de maker te zijn van deze met zieke lichamen, partners en kinderen bevolkte droomwereld vol enge virussen, milieurampen en oorlogen. Het lijkt makkelijker om dit allemaal te dissociëren totdat we wakker geschud worden door een of andere persoonlijke ramp die ons radeloos naar oplossingen doet zoeken. Vaak zijn we dan pas bereid anders te willen leren kijken en hulp te aanvaarden. Het beseft dat alle waarnemingen in de zogenaamde buitenwereld geen eigen leven hebben kan soms in eerste instantie angst aanwakkeren. Maar als we bereid zijn deze beelden te laten genezen door de *HG/datgene in ons wat wel weet* kan dit onmiddellijk rust brengen.

Elk beeld, elke ogenschijnlijke gebeurtenis die gevoelens van angst, schuld, tekort en pijn oproept is de uitdrukking van jouw weerstand tegen liefde. Maar geen enkel beeld kan *echt waar* zijn, hoe afschuwelijk of juist mooi het ook lijkt. Dooeenvoudig omdat het geen eigen licht of materie kan bevatten, ook niet als pop/jan zijn hoofd stoot en een grote bult lijkt te hebben. De oplossing voor al ons leed, zonder een enkele uitzondering is het stille *niet-weten*. Het onvoorstelbare stabiele *Kennen Zijn* dat zichzelf kent en dat altijd volkomen vrij is van iedere waarneming. Zoals het filmdoek onder de filmbeelden.

T28.V 6. De schepping bewijst de werkelijkheid omdat ze de functie deelt die heel de schepping deelt. 2Ze is niet gemaakt van kleine stukjes glas, een blokje hout, een paar draden, misschien, die allemaal worden samengevoegd om van haar waarheid te getuigen. 3Hierop berust de werkelijkheid niet. 4Er is geen kloof die de waarheid van dromen en illusies scheidt. 5De waarheid heeft op geen enkele plaats of tijd ruimte voor ze gelaten. 6Want zij vult elke plaats en elk tijdstip, en maakt die volkomen onverdeelbaar.

Wanneer je weer mag inzien dat we dit alles in ons eigen *Gewaar Zijn* ofwel *Kennen Zijn* met gedachten 'gebreed' en verbeeld hebben, kan dit direct wonderlijke veranderingen in de beleving van het poppenspel teweeg brengen. De poppenspeler heeft zichzelf nu als oorzaak teruggevonden, wat indirect invloed heeft op de poppen en het hele poppenspel. Als maker van de droom zie je nu glashelder dat de poppen in onze denkgeest uit onware gedachten zijn ontstaan. Niemand is dus werkelijk voortgekomen uit een vader en een moederlichaam; nooit geboren, nooit gestorven.

T28.V.5. Wat heeft God geschapen om ziek te zijn? 2En wat dat Hij niet geschapen heeft kan bestaan? 3Laat je ogen niet een droom aanschouwen, of je oren van een illusie getuigen. 4Ze werden gemaakt om een wereld te zien die er niet is, en om de stemmen te horen die geen geluid kunnen maken. 5Maar er zijn andere geluiden en andere beelden, die wel kunnen worden gezien en gehoord en begrepen. 6Want ogen en oren zijn zintuigen zonder zin, die alleen melden wat ze horen en zien. 7Niet zij zijn het die horen en zien, maar jij, (als maker van de droom) die ieder grillig brokstuk, elk zinloos splintertje en flintertje bewijs samenvoegt, om er een getuige van te maken voor de wereld die jij wilt. 8Laat de oren en de ogen van het lichaam niet deze talloze fragmenten waarnemen in de kloof die jij je hebt ingebeeld, en hun maker ervan overtuigen dat zijn inbeeldingen werkelijk zijn.

Het enige wat je hoeft te 'doen' is toestaan dat alle gedachten-beelden ontdaan worden van hun echtheid, door: *het is niet waar, ik heb dit zelf verbeeld*. Het is alleen *ons geloof erin* waardoor we lijden. Elke keer dat we dit onder ogen zien brengt dit de vrijheid van de onbegrensde hemel; het is niet de vogel in de lucht die bevrijd wordt, het is zien dat we nooit de vogel zijn geweest, maar altijd al de onbegrensde heldere hemel, ongeacht de hoeveelheid wolkjes of vogels die er als waarnemingen doorheen vliegen.

Les 91.8.Begin {} met de volgende formulering van werkelijke oorzaak-en-gevolg- relaties: 2Wonderen worden gezien in het licht. 3De ogen van het lichaam nemen het licht niet waar. 4Maar ik ben niet een lichaam. 5Wat ben ik?

5. Hoewel je in deze oefening van bij voorkeur een minuut het idee natuurlijk niet op heel veel dingen zult kunnen toepassen, moet je toch proberen je keuze zo willekeurig mogelijk te laten zijn. 2Als je je ongemakkelijk begint te voelen, is een oefenperiode van minder dan een minuut ook goed. 3Houd niet meer dan drie oefenperiodes waarin je het idee van vandaag toepast, **tenzij je je er volkomen mee op je gemak voelt, en ga niet verder dan vier.** 4Het idee kan echter op elk moment van de dag naar behoefte worden toegepast.

Door bovenstaande oefening te blijven doen en het idee toe te staan dat niet God deze wereld heeft gemaakt maar dat ik mezelf, niet als pop maar als denkkeest, deze wereld heb verbeeld, wordt vanzelf de echtheid van deze in stukjes geknipte en contrasterende vormenwereld steeds meer betwijfeld. Het besef dat we allemaal nog steeds onschuldig zijn en *thuis van nooit weggeweest* zal je zoetjesaan een geborgenheid brengen die de stabiele kennende basis van Ware Vergeving is.

Toch zal tegelijkertijd de ego-weerstand met angstige, woede en schuldgedachten je proberen te verleiden zijn oplossingen te accepteren. Het zal met duidelijke bewijzen komen dat jij of een ander het echt fout heeft gedaan. Als jouw ego geen 'oplossingen' meer ziet kan je zelfs depressief worden en zeggen dat er inderdaad geen 'kloot' aan is en jou er ondertussen van beschuldigend dat het aan jou ligt omdat je het fout gedaan hebt. Dit is de schijnbare dubbelheid van ons bestaan maar inmiddels hebben we geleerd dat alle onbehagen een alarmbelletje is dat we anders kunnen kiezen. En dat in dergelijke situaties hulpgedachten je dan spontaan en steeds sneller komen helpen.

T18.IX 6. Deze schijnzwarte barrière, deze kunstmatige bodem die wel een rots lijkt, is als een laaghangende donkere wolkenbank die een massieve muur lijkt te vormen voor de zon. 2Haar ondoordringbare voorkomen is een en al illusie. 3Ze wijkt zachtjes voor de bergtoppen die erbovenuit rijzen, en heeft niet de minste macht iemand tegen te houden die de wil heeft erbovenuit te klimmen en de zon te zien. 4Ze is niet sterk genoeg om een speld te stoppen in zijn val, of om een veertje te dragen. 5Er kan niets op rusten, want het is slechts een illusie van een fundament. 6Probeer haar maar eens aan te raken en ze verdwijnt; poog haar te grijpen, en je handen houden niets vast.

Soms kan er hulp komen in de vorm van tijdelijke medicatie. Het ego zal je dan waarschijnlijk om de oren slaan dat dit magie is maar *deze hele wereld is magie. De Heilige Geest komt tot ons via al onze gedroomde paden en kan gebruik maken van alles wat wij ons gedroomd hebben.*

Van jongs af aan heb ik de aanleg snel overprikkeld te zijn door beelden en gebeurtenissen en zou daarvoor tegenwoordig de diagnose ADHD krijgen. Na de dood van een goede vriend raakte mijn denken, sowieso al oververhit, tot een climax. Ik dacht gek te worden. Mijn dokter die ook niet wist hoe mij daarbij te helpen schreef mij een soort rustkuur voor. Deze pillen gaven mij en mijn denken een rustpauze en ik was zo in staat de drukte van de wereld makkelijker buiten me houden. Ik raakte naar mijn idee helemaal versuft en verdoofd (ik was gewend aan mijn normaliter hyperactieve staat) en maandenlang heb ik heerlijk kunnen tekenen waartoe ik voorheen de rust niet had.

Na de kuur kwam mijn drukke denken weer terug maar net zoals een voorbijgaande lichtervaring laat deze toch een herinnering achter van een andere staat van zijn die als een richtingaanwijzer kan fungeren. Ga niet piekeren of iets je wel of niet geholpen heeft; alles op jouw weg helpt je op een of andere manier. Geef de beoordeling daarvan over aan de Heilige Geest.

Jaren later kwam het *wonder-denken* door te zien dat alle gedachten net wolken aan de onveranderlijke hemel zijn. Wolken kunnen wolven of schaaapjes lijken maar ze trekken alleen maar voorbij in onze DG. Laat het verhaal daarom zijn gang maar gaan want *niets werkelijks kan bedreigd worden.*

Welke gedachten ook, wat je ook lijkt te doen, zwemmen, wandelen, hard werken of in je neus peuteren, het maakt niet uit. Het draait allemaal alleen maar om bereidheid je werkelijke verlangens te herkennen en te volgen. De lessen en oefeningen zullen je daarbij komen helpen.

T10.1.3.2Jij herinnert je geen staat van wakker zijn. 3Wanneer je de Heilige Geest hoort, voel jij je misschien beter omdat het jou dan mogelijk lijkt lief te hebben, maar jij herinnert je nog niet dat dit eens het geval was. 4En juist door je dit te (willen) herinneren zul jij weten dat het opnieuw het geval kan zijn. 5Wat mogelijk is, is nog niet volbracht. 6Maar wat eenmaal is geweest, is ook nu het geval, als het eeuwig is. 7Wanneer jij je herinnert, zul je weten dat wat jij je herinnert eeuwig is, en dus nu is.

In mijn geval kwam Wolter als lichtbrenger in jantjes rampzalige leven. Natuurlijk leek hij, rokend en drinkend, gewoon een mens als ieder ander. Maar door hem geholpen mocht ik met veel vallen en opstaan werkelijk en blijvend leren zien voorbij de ogen van het lichaam. Niet direct als zodanig herkent bleken alle gevoelens van onbehagen, loutering en hulp te zijn.

Na Wolters sterven ontstond in mij het verlangen om het simpele *zo-zijn* wat ik met hem deelde, *deze woordloze stille lekkerheid die niet van lichamen komt, noch van deze wereld is* met schijnbare anderen te delen.

In de metafoor van Odysseus staan Poseidon, de cycloop en de koning van het denken allemaal symbool voor deze loutering. Na zijn theoretisch inzicht hangt Odysseus, nog niet vrij van het geloof een lichaam te zijn, moeizaam aan een olijftak boven de drie toestanden. Moeizaam want als je nog enigszins geloof hecht aan het lichaam kan je nooit lang *boven het slagveld* blijven.

Ogenscheinlijk persoonlijk gemangeld leren we, vroeg of laat, dat we niet in een lichaam wonen maar in werkelijkheid één vorm- en tijdloze DG zijn die we delen met God en heel het Zoonschap.

les 95. 13. Jij bent één Zelf, in volmaakte harmonie met al wat is en al wat zijn zal. 2Jij bent één Zelf, de heilige Zoon van God, verenigd met jouw broeders in dat Zelf, verenigd met jouw Vader in Zijn Wil. 3Voel dit ene Zelf in jou en laat Het al je illusies en al je twijfels weg schijnen.

Ook Odysseus kon pas achteraf de hulp inzien van Poseidon die hem onderweg veel tegenslagen, lees onbehagen en loutering, bezorgde ofwel het wonder dat hem naar huis zou brengen. Na 20 jaar reizend en vechtend beprovingen te hebben ondergaan kreeg hij pas *thuis* bij zijn vrouw Penelope (=Achterste Stoel) van Athene/Heilige Geest de opdracht om de vrijers die zijn huis nog bevolkten te doden met de pijl en boog van onpersoonlijke aandacht (108 ego-stemmen doorzien). Hij had het feit gedissocieerd dat *hij zichzelf* alle ellende op de hals gehaald had door zich tot eigen baas uit te roepen en zijn Vaders huis te 'verlaten'. Om de ogenschijnlijk door lichamen bevolkte buitenwereld te herkennen als waanbeelden in zijn smetteloze gewaarzijn moesten zijn *zintuigen en geslachtsorgaan* (de droomkracht van de poppenspeler) afgesneden worden.

Er is *nooit een buiten geweest*, het speelt zich allemaal *binnen* onze eigen Kennendheid (Cursus:Kennis) af. Dit inzicht daagde bij Odysseus pas thuis aan het einde van de reis. Daar werd het nooit gebeurde verleden door zijn Vader weggehaald en kon hij het *nooit van thuis-zijn weggeweest* ervaren. Laten wij dus heel blij zijn dat dit idee voor ons al aan bod komt vanaf les 1!

T28.V. 4. Jij hebt je een smalle kloof tussen illusies en de waarheid als plaats gedacht waar heel je veiligheid ligt, en waar jouw Zelf veilig is weggeborgen door wat jij hebt gemaakt. 2Hier is een wereld opgebouwd die ziek is, en het is deze wereld die de ogen van het lichaam waarnemen. 3Hier zijn de geluiden die het hoort, de stemmen die zijn oren bestemd zijn te horen. 4Maar de beelden en geluiden die het lichaam kan waarnemen hebben geen betekenis. 5Het kan zien noch horen. 6Het weet niet wat zien is, en waartoe luisteren dient. 7Het is even weinig in staat waar te nemen als het kan oordelen, begrijpen of weten. 8Zijn ogen zijn blind, zijn oren doof. 9Het kan niet denken, en kan dus geen gevolgen hebben.

T28.V. 5. Wat heeft God geschapen om ziek te zijn? 2En wat dat Hij niet geschapen heeft kan bestaan? 3Laat je ogen niet een droom aanschouwen, of je oren van een illusie getuigen. 4Ze werden gemaakt om een wereld te zien die er niet is, en om de stemmen te horen die geen geluid kunnen maken. 5Maar er zijn andere geluiden en andere beelden (stem van God en ware wereld), die wel kunnen worden gezien en gehoord en begrepen. **6Want ogen en oren zijn zintuigen zonder zin, die alleen melden wat ze horen en zien.** 7Niet zij(pop jan) zijn het die horen en zien, maar jij (als droommaker), die ieder grillig brokstuk, elk zinloos splintertje en flintertje bewijs samenvoegt, om er een getuige van te maken voor de wereld die jij wilt. 8Laat de oren en de ogen van het lichaam niet deze talloze fragmenten waarnemen in de kloof die jij je hebt ingebeeld, en hun maker ervan overtuigen dat zijn inbeeldingen werkelijk zijn.

Wat in de reizen van Odysseus beschreven staat is hetzelfde als wat de Cursus ons leert. Al worden er andere termen, namen en metaforen gebruikt het gaat om hetzelfde idee: *ware vergeving* om onze liefdesaard weer te mogen herkennen in alles en iedereen.

Het zal duidelijk worden zijn dat ons poppen-leven hierdoor niet direct leuker en makkelijker hoeft te worden. Als we ons klaaglied mogen geloven is dat beslist zo. Maar nu weten we inmiddels dat dit klaaglied horen juist een teken is dat we op de goede weg zijn!

H8.6 De ogen van het lichaam zullen verschillen blijven zien. 2Maar de denkkeest die zichzelf heeft laten genezen, zal ze niet langer erkennen. 3Er zullen er zijn die 'zieker' lijken dan anderen en de ogen van het lichaam zullen hun uiterlijke veranderingen als tevoren melden. 4Maar de genezen denkkeest zal ze allemaal in één categorie onderbrengen: ze zijn onwerkelijk.

T28.IV.3. Net als jij denkt jouw broeder dat hij een droom is. 2Deel niet in zijn illusie van hemzelf, want jouw identiteit is aangewezen op zijn werkelijkheid. 3Denk in plaats daarvan aan hem als aan een denkkeest waarin illusies nog wel standhouden, maar niettemin een denkkeest die een broeder voor jou is. 4Hij is niet tot broeder gemaakt door wat hij droomt, noch is zijn lichaam, de 'held' van de droom, jouw broeder. 5Het is zijn werkelijkheid die jouw broeder is, zoals de jouwe dat is voor hem. 6Jouw denkkeest en de zijne zijn in broederschap verbonden. 7Zijn lichaam en zijn dromen lijken slechts een smalle kloof te vormen, waar de jouwe zich met die van hem hebben verbonden.

Gods Stem zal je overal doorheen loodsen. De sfeer van intiem en stil *thuis-zijn* waarin elk verhaal moeiteloos oplost zal in kracht toenemen. Je hebt nu de keuze te onderzoeken welke van twee totaal tegengestelde ideeën jij het lekkerste vindt.

T1.II.4Wonderen zijn echter interpersoonlijk in de ware zin, en voeren tot werkelijke intimiteit met anderen. 5Een openbaring verenigt je rechtstreeks met God. 6Wonderen verenigen je rechtstreeks met je broeder. 7Geen van beide vloeit uit het bewuste voort, maar beide worden daar wel ervaren. 8Het bewuste is de toestand die tot handelen beweegt, hoewel het hiervan niet de inspiratiebron is. **9Je bent vrij te geloven wat je verkiest, en wat je doet getuigt van wat je gelooft.**

Les 53.5(15) **Mijn gedachten zijn beelden die ik heb gemaakt** .Alles wat ik zie(met ogen van het lichaam) is een weerspiegeling van mijn (fantasie)gedachten. Het zijn mijn (fantasie)gedachten die mij zeggen waar ik ben en wat ik ben. Het feit dat ik een (fantasie-) wereld zie van lijden, verlies en dood, toont mij dat ik slechts de weergave zie van mijn waanzinnige (fantasie-droom) gedachten, en dat ik mijn werkelijke gedachten belet hun weldadig licht te werpen op wat ik zie. Toch is Gods weg zeker. De (fantasie) beelden die ik heb gemaakt, kunnen over Hem niet zegevieren, omdat het niet mijn wil (als deel van God) is dat dit geschiedt. Mijn (werkelijke)wil is de Zijne en ik zal voor Zijn aangezicht geen andere (fantasie-droom) goden plaatsen.